

ĐAKOVAČKO-OSJEČKA NADBISKUPIJA

XV. Nadbiskupijski križni put za mlade

“Milosrdan je i milostiv Gospodin!”

Ps 103,8

28. 3. 2020. | DRAGOTIN - OVČARA

**XV. NADBISKUPIJSKI
KRIŽNI PUT ZA MLADE**
ĐAKOVAČKO-OSJEČKE NADBISKUPIJE

***Milosrdan je
i milostiv Gospodin***
(Ps 103,8)

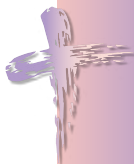
28. ožujka 2020.
DRAGOTIN – OVČARA

Riječ povjerenika za mlade

Dragi mladi prijatelju,

Zajedno s mnoštvom započinješ križni put – put života koji te vodi do Uskrsnuća. Križni put težak je i naporan, traži žrtvu i odricanje, ali ako na taj put ideš s Isusom – on postaje *slatki jaram i lako breme* (usp. Mt 11,30) koje te dovodi do Boga – Onoga koji je *milosrdan i milostiv* (Ps 103,8). Božje milosrđe uvjet je našega spasenja. Sam Bog, koji i danas živi u svojoj Crkvi, dolazi k čovjeku kako bi s njim podijelio svaki trenutak njegova života; nikada čovjeka ne osuđuje nego ga podiže. On danas, na ovom križnom putu, želi s tobom prolaziti kroz tvoju tjeskobu, patnju i muku, jednako kao i kroz radost, ljubav i nadu koju nosiš u srcu. Želi suosjećati s tobom, dati ti svoju blizinu i prisutnost – koja izljevaju u tvoje srce snagu Njegova milosrđa. Neka ovaj današnji hod bude tvoj hod do iskustva milosrđa koje je jače od svakoga grijeha. Otvori se susretu s Bogom u sakramentu pomirenja – koji te potiče na promjenu. Neka ovaj hod ne bude još jedan u nizu, koji će te samo izmoriti, a tvoju dušu ostaviti praznu. Neka ovaj hod bude tvoj susret s Bogom koji te treba i traži, koji te poziva da činiš konkretna djela milosrđa i na taj način svjedočiš Njegovu prisutnost u suvremenom svijetu.

vlč. Mario Žigman
nadbiskupijski povjerenik za pastoral mladih

KRIŽNI PUT MILOSRĐA

Idi pa i ti čini tako! (Lk 10, 37)

UVODNA MOLITVA:

»Što ti se čini, tko je bio bližnji onomu koji je upao među razbojнике? Onaj koji mu iskaza milosrđe. Idi pa i ti čini tako!« (usp. Lk 10,36-37)

Križni put Isusove su stope od Pilatove sudnice do Kalvarijskog brda. Prisjećanje na taj hod sabire nas na molitvu. Duhom se sjedinjujemo i uključujemo u povorku koja je izgledno vodila do smrti, a u stvarnosti je išla prema Životu. Naša pobožnost zahvala je Isusovu djelu ljubavi i milosrđa. Hodeći za Isusom, dolazimo i do današnjih križnih putova. Toliko je osuda, padova, bolnih susreta, nemoći, suza, zadavanja udaraca i pokapanja svega dobrog. Toliko je bolnih puteva u životima naših bližnjih kojima smo pozvani iskazivati milosrđe. Zaključujući prisodobu o milosrdnom Samarijancu, Isus veli: 'Idi pa i ti čini tako!' U tome se pozivu zrcali konkretni poziv na milosrđe što ga je Crkva na tragu evanđelja uobličila u sedam duhovnih i jednako toliko tjelesnih djela milosrđa koje iščitavamo na križnom putu kao poziv na nasljedovanje milosrdnog i milostivog Gospodina. Pođimo za Isusom i prepoznamo one kojima nam je iskazivati milosrđe.

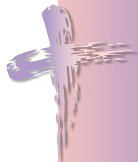
PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš? Kako možeš kazati bratu svomu: 'Brate, de da izvadim trun koji ti je u oku', a sam u svom oku brvna ne vidiš? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun što je u oku bratovu.« (Lk 6, 37.41-42)

Osuditi je lako. Osude su naša svakodnevnica. Koliki se osjećaju poput osuđenika u svojoj okolini. I sami se znamo osjetiti osuđenima na neuspjeh, na propast. Isus je beskompromisno pozvao svoje učenike: 'Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni'.

U osudama je počesto skriveno licemjerje. Radije osuditi drugoga nego biti spreman iskrenim ispitom savjesti propitivati sebe i svoje postupke. Osuditi drugoga znak je vlastite slabosti. Moliti nam je Gospodina za milost da spoznajemo brvna u svome oku pa da milosrdnim okom promatramo slabosti drugoga. **Djelo je milosrđa: nepravdu strpljivo podnositi!** U tome prepoznajemo osude koje doživljavamo kroz laži, klevete, ogovaranja, podbadaanja, zakidanja pošteno zaslužjenih materijalnih dobara. Sveti Pavao nas uči: 'Nikome zlo za zlo ne vraćajte, zauzimajte se za dobro pred svim ljudima' (*Rim 12,17*). Tako činiti i živjeti čin je milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, ti si uvijek grijeh osuđivao, a grešniku milosrdno praštao. Svojim nas milosrđem neprestano potiči da se, u tebe zagledani, klonimo svake osude. Daj nam snage da svakome pružamo ruku milosrđa i praštanja. Budi nam nadahnuće za bezuvjetno praštanje.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. *Smiluj nam se.*

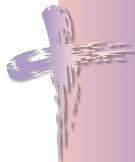
DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Reče Isus: Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako. (Mt 11,28-30)

Prihvatiti križ zahtijeva odvažnost. Ljudska se narav suprotstavlja prihvaćanju trpljenja, niječe ga i odbija. Zahtjevno je prihvatiti bolest i suočiti se s vlastitom prolaznošću na ovome svijetu. Isusovo je obećanje da će sve koji ustraju, nakon muka života, pridružiti slavi koju ima kod Oca. No, prije toga, pred svakim od nas nalaze se križevi koje valja uzeti i nositi. Bog, od kojega proizlazi svako dobro, pronaći će načina da nam olakša nošenje životnih križeva.

Kad se na životnom putu ispriječi breme trpljenja i bolesti, valja nam crpsti snagu iz Isusova srca. Jedino on može breme učiniti lakšim i podnošljivim. **Djelo je milosrđa: žalosna i nevoljna utješiti!** Kad se približimo onome kome je križ života težak, tek kad 'uđemo u njegovu kožu', možemo ga u žalosti i nevolji utješiti. Sudjelovanje u patnji drugoga sudjelovanje je u Isusovoj otkupiteljskoj žrtvi. Najsnažnija je utjeha ona kad posvjedočim drugome kako 'sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama' (*Rim 8,18*). Takva je utjeha čin milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, usađuj u naša srca duh spremnosti prihvaćanja križeva. Očuvaj nas od malodušnosti da u križevima vidimo manjkavost Božje ljubavi. Sve koji malakšu izmoreni i opterećeni odmori svojom blizinom. Privuci nas k sebi gdje je jedini spokoj. Daj da spoznamo da je jaram sladak i breme lako kada se prihvati. Kad se bunimo protiv križa, budi nam milosrdan.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

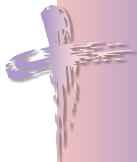
TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Ne budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni za tijelo: u što ćete se obući. Ta život je vredniji od jela i tijelo od odijela. ... Promotrite ljiljane, kako niti predu niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa ako travu koja je danas u polju, a sutra se u peć baca Bog tako odijeva, koliko li će više vas, malovjerni!« (Lk 12,22-27)

Kako je teško pasti. Vječiti nam je cilj stajati čvrsto na vlastitim nogama. Teško je priznati si slabost, nemoć i pad, jer iza njega uvijek slijedi rana. Bojimo se vlastite ranjenosti. Ona nas ogoljuje, skida s umišljenih veličina i otkriva nam našu bijedu i siromaštvo. Zabrinutost za vremenito, komociju i ugodnost udaljuje nam oči i misli od bijede siromaštva.

Još nam je Isus zajamčio da ćemo 'siromaha uvijek imati uza se'. **Djelo je milosrđa: siromaha odjenuti!** Siromah je pao, ali on nije tek anonimni odrpanac, nego čovjek s ljudskim dostojanstvom. Približiti mu se i ne okrenuti oči kada nam se približi čin je istinskog milosrđa. Siromah zna da ga odijeva Bog, koji se brine i za ljiljane i travu poljsku, preko velikodušnih ljudi. Ljubav prema onome tko je pao u bijedu pokazuje djelotvornost naše vjere. Sv. Jakov nas upozorava: 'Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tko od vas rekne: Hajdete u miru, grijte se i sitite, a ne dadnete im što je potrebno za jelo, kakva korist? Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi' (*Jak 2,15-16*). Imati suosjećanja prema siromasima znači biti svjestan da se u njima skriva sam Isus. Pomoći im, čin je milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, ti svojim padom na križnom putu preuzimaš na sebe svaki ljudski pad u bijedu i siromaštvo. Ohrabri nas napustiti uskogrudnost i samodostatnost. Prigni nam pogled prema onima koji su pali u bijedu. Oslobodi nas tjeskobne zabrinutosti za 'tijelo, jelo i odijelo'.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

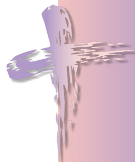
ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Majka mu njegova reče: Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili. A on im reče: Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega? Oni ne razumješe riječi koju im reče. I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu.« (Lk 2,48-51)

Susreti s dragim osobama uvijek nas obogaćuju. Vraćaju nam misli na vrijeme provedeno s njima. Brojni susreti utiskuju u nas biljeg uspomena. Isus na putu križa pod grede drveta prima svoju Majku. Trag ovoga susreta vjekovi spominju. U tom se susretu iščitava sva dramatičnost Očeva plana spasenja. Marija pod križem sabire uspomene, riječi i događaje i brižno ih čuva u svom srcu.

'Pieta', žalosna Gospa, osjeća Sinovu nemoć. Sada je osuđenik, zarobljenik svezan na žrtvenu gredu. Dragocjen mu je pohod majke na križnom putu. Ne može mu puno pomoći, ali je ovdje. To je čin milosrđa. **Djelo je milosrđa: bolesna i utamničena pohoditi.** Nismo ni svjesni snage vremena kojeg odvojimo za pohod bolesnima. Bolesnik očekuje najprije susret i riječ, tek onda lijek. Nenametljiva prisutnost koju bolesnik treba u svojoj nemoći daje mu sigurnost da nije sam. Molimo za milost suosjećanja s onima koji su bolesni i utamničeni. Odvažan korak prema njima obostrano je obogaćenje. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, tebi je biti u onome što je Oca tvojega. To je, radi našeg otkupljenja, zahtijevalo i iskustvo nemoći, boli i trpljenja. Usmjeravaj nam korake prema onima koji su bolesni. Uspori naše užurbane korake u kojima ne primjećujemo potrebite oko sebe. Marija, Majka milosrđa, neka u svom srcu brižno čuva sve koji su bolesni i utamničeni.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

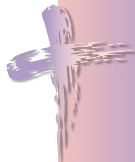
PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Isus mu reče: Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući. On žurno siđe i primi ga sav radostan. A svi koji to vidješe stadoše mrmljati: Čovjeku se grešniku svratio! A Zakej usta i reče Gospodinu: Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko. Reče mu na to Isus: Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov!« (Lk 19,5-9)

Spasenje čovjeku dolazi od Boga. Iskreni susret čovjeka i Boga rađa promjenom čovjekova života. Na tu nas je promjenu Isus jasno pozvao: 'Obratite se i vjerujte evanđelju' (Mk 1,15). To znači biti otvoren Božjem djelovanju, otvarati oči za Božji ulazak koji se događa na tolike načine.

Isus je Bog u hodu prema svakome od nas. Primiti ga pod svoj krov znači prihvatiti spasenje. **Djelo je milosrđa: putnika primiti!** Evanđelje nam pripovijeda o Isusovu ulasku u kuću Lazara, Marte i Marije, Petra, Mateja i Zakeja. Gostoprimstvo koje mu je iskazano Isus je nagrađivao ponudom spasenja. Zakejevom je kućom odjeknulo: 'Danas je došlo spasenje ovoj kući'. Svaki putnik izazov je da u njemu prepoznamo Isusa. Po našem gostoprimstvu i stranac u nama prepoznaje milosrđe Božje. Potrebni su svijetu Cirenci koji prihvaćaju Isusa koji nosi križ u tijelu svakog čovjeka. Cirenac je misionar, vjernik koji požrtvovno obavlja svoj posao u bolnici, sirotištu, domu za nezbrinutu djecu... Spremno podmetnuti leđa, otvoriti srce i dom potrebnome, primajući tako Isusa samoga, čin je milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, tvoja briga za rubne i grešnike izazov nam je u našem traženju puta milosrđa i hodu do spasenja. Učiš nas da milosrđe nije tek osjećaj, nego konkretno djelo. Uvijek nas podsjećaj da smo važna karika u lancu ljubavi i milosrđa. Oprosti nam za one događaje kada smo potrebite svjesno ignorirali, zatvorili im vrata, uskratili im milosrđe. Neka po svakom našem milosrdnom činu dođe spasenje i u naše kuće.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

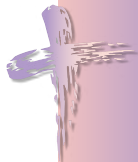
ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Reče Isus: Što me zovete Gospodine, Gospodine!, a ne činite što zapovijedam? Tko god dolazi k meni te sluša moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam kome je sličan: sličan je čovjeku koji gradi kuću pa iskopa u dubinu i postavi temelj na kamen. A kad bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne može uzdrmati jer je dobro sagrađena. A koji čuje i ne izvrši, sličan je čovjeku koji sagradi kuću na tlu bez temelja; nahrupi na nju bujica i umah se sruši te bude od te kuće razvalina velika.« (Lk 6, 46-49)

Toliko je prigoda u životu kada možemo iskazati milosrđe vjerni Isusovoj riječi: *Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste! (Mt 25,40)* Kraljevstvo nebesko baštinit će upravo oni koji budu znali prepoznati pogodan trenutak u kojem će drugoga primijetiti i pomoći mu. Konkretna pomoć drugo je ime milosrđa.

Isus nas poziva da milosrđe odjelotvorimo i prema onima kojima je od životne kuće ostala tek 'razvalina velika'. **Djelo je milosrđa: zarobljenike i prognanike pomagati.** Suvremeno zarobljeništvo koje smo upućeni susretati činom milosrđa prepoznaje se u 'tamnicama duha' tolikih koji su zatočeni u ovisnostima o opijatima, profanaciji dostojanstva ljudskog tijela, depresiji i malodušju. Takva stanja stvorila su zarobljenike. Ne možemo tek zatvoriti oči. Sveta nas predaja uči da je na Isusovu križnom putu jedna žena prekoračila granicu i pružila pomoć – Veronika. U njoj prepoznajemo sve koji pružaju pomoć mladima koji su zatočeni u ovisnosti i koji se trude kuću njihova života iznova graditi na čvrstom temelju. Učiniti korak više od ravnodušnosti svih koji zatvaraju oči pred ovim suvremenim zatočeništvom čin je milosrđa. Svima kojima je dostojanstvo oteto budimo spremni pružati rubac prihvaćanja i konkretne pomoći. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, upućuješ nas jedne drugima, osobito prema onima koji su zatočeni, ne raduju se novome danu, izabiru tamu, a ne svjetlo. Ne dopuštaš nam zatvarati oči pred njima. Oslobodi sve kojima se životna kuća urušila od zarobljeništva duha i tijela i obnavljaj je i po nama.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

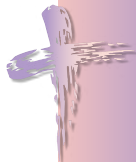
SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Isus podigne oči prema učenicima i govoraše: Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje! Blago vama koji sada gladujete: vi ćete se nasititi! Blago vama koji sada plaćete: vi ćete se smijati! Blago vama kad vas zamrže ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega! Radujte se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša velika je na nebu.« (Lk 6,20-23)

Toliko je toga što čovjeku oduzima životnu snagu: bolest, nesreća, podmetnuta noga, izigrano povjerenje, zabijen nož u leđa. Sve to čovjeka shrva, obori na zemlju. Svaki pad, svaki neuspjeh, uvijek nas vraća unatrag. Neke tako posve baci na dno neimaštine. Društveni jaz među onima koji obiluju i onih koji oskudijevaju uvijek je bio prisutan.

Što ipak možemo učiniti da te podjele budu manje? **Djelo je milosrđa: gladnoga nahraniti!** Hrana je životna sigurnost, veliko blago, ali ipak propadljivo. Nije li bolje podijeliti, nego baciti? Isus je obećao blaženstvo onima koji gladuju za pravdom, koji su hrabri u podnošenju životnih teškoća. Njihovo će se stanje potpuno promijeniti. Morao je Isus to uzviknuti svjestan da se u našim glavama takve životne situacije često promatraju kao kazna. Netko će reći da je siromah takav 'po pravdi Boga'. Isus ruši tu krivu predodžbu: ako ste dali potrebnome, gladnome, dali ste meni. Gladnoga nahraniti, to veliko djelo milosrđa, aktualno je u naše vrijeme u činjenici da od preko sedam milijardi stanovnika na zemlji više od milijarde nema što jesti. Nema pravedne raspodjele. Sjetimo se toga kad bivamo pozvani pomoći prosjaku ili darovati za gladne u misijama. Ne-sebičnost i velikodušnost u darivanju čin je milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, sama sebe dao si za hranu. Postao si Kruh – za život svijeta. Po našim rukama umnažaj i danas kruh za gladne. Pouči nas da je najveći dar koji tebi možemo darovati skriven u daru onome koji oskudijeva. Tvoj je drugi pad u neimaštini siromašnih. Uputi nas k njima da ih uspravimo i glad im utažimo.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

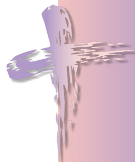
OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Jedan od farizeja, da Isusa iskuša, upita: Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu? A on mu reče: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci.« (Mt 22,34-40)

U pristupu životnim kriterijima radije smo spremni činiti sve drugo osim onoga što se od nas traži. Tako se naglasak može staviti na nevažno, a ono bitno tada najčešće izmiče. Možda i ne činimo ništa što bi bilo definirano lošim, ali u konkretnom trenutku to ipak nije najvažnije. Poteškoća je u našim odlukama, procjenama i krivim izborima. 'Što je najvažnije', upitan je Isus. 'Ljubi Boga i bližnjega', jasan je Isus!

Sve što činimo valja gledati u perspektivi izvršavanja ovih dviju zapovijedi. No upravo tu često zdvajamo i nesigurni smo. **Djelo je milosrđa: dvoumna savjetovati!** Osobiti je to čin milosrđa prema onima koji su nesigurni u životne prioritete. U tom svjetlu promatramo i Isusov susret sa ženama na križnom putu. 'Ne plaćite nada mnom, nego plaćite nad sobom i nad djecom svojom' (Lk 23,28). Svoju pažnju usmjerite na ono važno, za vas prevažno. Kada je spasenje u pitanju, svi se drugi izbori moraju tome podložiti. Ondje gdje smo odlutali od evanđeoskih savjeta, valja nam to oplakati i donijeti mudriju i bolju odluku. Ukoliko dvojimo oko puta do spasenja i svetosti, valja nam tražiti savjet. Isus svakome tko dvoumi što je u životu najvažnije daje jasnu zapovijed: ljubiti Boga i kraj sebe čovjeka. To je važno. O tome sve ovisi. Ako toga nema, sve ostalo bezvrijedna je farsa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu postavio si u temelje ljudskog djelovanja. Učini naša srca poučljivim za tvoju riječ i uvijek spremno na ljubav. Usmjeri na naše životne puteve mudre savjetnike koji će nam milosrdno u tvoje ime otkrivati put do spasenja.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

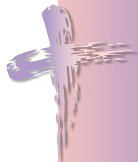
DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Došavši k sebi, mlađi sin reče: Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika. Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga.« (Lk 15,17-20)

Padovi u očaj, depresiju i malodušje sve su češći. Događaju se onda kad se napusti sigurnost Božje blizine, očinskoga doma. Takvi su padovi plod uvjerenja da je životna sigurnost negdje daleko od Boga. Osobito je bolan pad kada tvrdoglavo ustrajavamo u principima o kojima nismo dovoljno promislili. Izgubljeni sin, čiji lik Isus oslikava u Evanđelju, oličenje je svih koji su od Boga odlutali i potom pali.

Neki ostaju ležati u tome padu, uvjereni da su dobro učinili, premda je posve jasno da su učinili ludost. Stoga je **djelo milosrđa: neuka poučiti!** Da bi onaj tko je pao mogao ustati, najprije mora 'doći k sebi'. Nakon toga postoji velika mogućnost ustajanja iz pada. Čin je milosrđa poučiti one koji su pali kako je u Božjem okrilju jedina sigurnost. Poučiti ih da su, usprkos padu, ljubljena Očeva djeca. Sveti Pavao potiče učenika Timoteja: 'Propovijedaj Riječ, uporan budi – bilo to zgodno ili nezgodno – uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom... djelo izvrši blagovjesničko!' (2 Tim 4,1-8) Kada god želimo čuti samo ono što nam godi, neminovno padamo. Da bismo mogli ustati važno je da nas netko pouči da se uvijek možemo vratiti Ocu koji nam pada oko vrata i ljubi nas milosrdnom ljubavlju. Poučiti sve koji su pali gdje je put u Očev dom, djelo je milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, u sakramentu pomirenja, po službenicima Crkve, izmiruješ sa sobom sve koji su pali. Privuci k sebi one koji su ti se iznevjerili i odlutali u svojim snovima i naumima predaleko od očinskog doma. Svi- ma nam podaj snage da izvršavamo povjereno nam djelo blagovjesničko.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

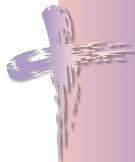

DESETA POSTAJA Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: 'Daj mi piti!' Kaže mu na to Samarijanka: 'Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?' Jer Židovi se ne druže sa Samarijancima. Isus joj odgovori: 'Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: Daj mi piti, ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.« (Iv 4, 5-14)

Za svoga zemaljskog života Isus nam je bio u svemu jednak, osim u grijehu. Od sunca i napora umoran, nevjerom razočaran, sasvim ljudski gladan i žedan. Prihvaćao je sve ljudsko jer je na zemlju došao 'da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine' (1 Tim 2, 4). Podnošenje sramote razgolićenja bilo je tako uključeno u naum spasenja i otkrivanja potpune istine i o Bogu i o čovjeku. Stid radi onih koji ni stida ni srama nemaju i ne osjećaju.

U Isusovu čovještvu koje je na kalvariji predano ruglu poziva nas da kroz njegovo čovještvo prihvatimo sebe sa svim svojim nedostacima i ograničenjima. Da nikada ne zaboravimo da je daleko od vidljivog i tjelesnog zapravo pravi smisao života. Susret Isusa sa ženom na zdencu slika je traženja smisla života. Napojiti se živom vodom znači ugasiti neutaživu žeđ za smislom. Koliko je danas napredovao čovjek u svim pogledima, a sve je manje žedan Boga, cilja i smisla života. Isus jedini utažuje tu najdublju žeđ. **Djelo je milosrđa: žedna napojiti!** Isus je žedan u onima koji žeđaju za životnim smislom, ali se napajaju na krivim izvorima, u onima koji žeđaju za poštovanjem njihova tijela i dostojanstva koje im drugi oduzimaju. Isusova riječ 'Žedan sam' postat će ključna za sv. Majku Terezu. Ona u tome vidi Isusovu žeđ za dušama, za ljubavlju. Isus je žeđao i žeđa za čovjekom. Milosrdno žednoga napojiti znači riječima i djelima, primjerom i vjerom pružati smisao onima koji ga ne vide, vraćati dostojanstvo onima koji su ga izgubili. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, usadi nam u srce žeđ za vodom živom, onom koja utažuje žeđ za životnim smislom, koja nas povezuje s izvorom stvorenosti na sliku Očevu. Pomozi nam da svima koji žeđaju za istinom i smislom života pokazujemo put do tebe.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

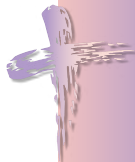
JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. Ako te poslušā, stekao si brata. Ne poslušā li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu. Ako ni njih ne poslušā, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve ne poslušā, neka ti bude kao poganin i carinik. Zaista, kaŹem vam, što god svezete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji bit će odriješeno na nebu.« (Mt 18,15-18)

Svaki grijeh, učinjen svjesno i slobodno, određeni je prezir prema Bogu. Svojevrsno ponavljanje Isusova pribijanja na kriŹ. U vremenu kad se gubi osjećaj za grijeh, toliki nam se grijesi čine maleni, bezvrijedni. Nismo ni svjesni kako nas uvlače u vrtlog u kojem gubimo posvetnu milost. I kod Isusova pribijanja na kriŹ splelo se čitavo klupko grijeha. Ondje su i svi naši grijesi za čije opravdanje Isus dariva svoj život. Život u grijehu kida i međuljudske odnose. Grijeh drugoga ne skida s nas odgovornost.

Dapače, **djelo je milosrđa: grešnika opomenuti!** Bogu nije stalo do smrti grešnika, 'već da se odvrati od zlog puta svojega i da živi' (Ez, 33,11). Isusova smrt na križu čin je milosrdne ljubavi prema svakom grešniku. Stoga i svatko od nas ima svetu zadaću opominjati one koji grijehom umiru i pomoći im da učine odmak od grijeha i zla i započnu živjeti. Odgovorni smo jedni za druge, ne da jedni druge osuđujemo, već strpljivo i ustrajno opominjemo. Ovaj čin milosrđa po Isusovoj riječi započinje u tajnosti, oči u oči s onim koji čini grijeh. Ne suprotno, ogovorom i tračevima, već poštujući dostojanstvo svakog čovjeka, pomažući mu da sagleda sebe i svoje grijeha. Prije no što se upustimo u opomenu valja nam zauzeti stav da to činimo na Isusov način: grijeh osuditi, a grešniku oprostiti. Sveti nas Jakov uči: 'Tko vrati grešnika s lutalačkog puta njegova, spasit će dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.' (Jak 5,20) *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, u tvome raspeću udio je svih nas po grijesima koje činimo. Milosrdno nam grijeha praštaj i vodi putem spasenja. Pozivaš nas da bdijemo i molimo da ne bismo pali u napast. Priznajemo da nam je duh voljan, no tijelo slabo. Potiči nas da ne šutimo ravnodušno ondje gdje se grijesima tvoje tijelo iznova pribija na križ.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

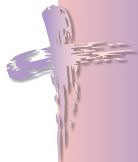
DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone da budete sinovi svoga oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima. Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar to isto ne čine i carinici? I ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar to isto ne čine i pogani? Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!« (Mt 5, 44-48)

Isusova smrt na križu najočitiji je znak ljubavi prema svakom čovjeku, bez iznimke. Takva je ljubav savršena i bezuvjetna jer ne isključuje nikoga. Takvu ljubav Isus postavlja kao imperativ i za nas. Osjećamo se nespremna tako ljubiti jer je toliko onih koji su nas povrijedili, zlo nam nanijeli, nepravdu učinili.

Ipak, dokle god se smatramo hodočasnicima na putu do punog jedinstva s Isusom, njegov zahtjev stoji pred nama kao izazov. Preduvjet za takvu ljubav je praštanje. **Djelo je milosrđa: uvredu oprostiti!** Djelom potvrditi ono što riječima molimo u Očenašu: 'Otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim'. I dok tako molimo srce nam može ostati stvrdnuto, bez želje i odluke praštati uvrede koje su nam nanesene. Umirući Isus moli: 'Oče, oprosti im, ne znaju što čine!' (Lk 23,34) Jesmo li mi teže uvrijeđeni nego što je to bio Isus? On nas s katedre križa poučava da u svijetu ispunjenom progonstvom, mržnjom i osvetom budemo njegova alternativa, da ostvarujemo milosrđe Božje poput njega. Milosrdni nas raspeti Isus potiče da mržnju i osvetu zamijenimo ljubavlju i praštanjem. Za blaženog Miroslava Bulešića 'Osveta je – oprost!' To činiti, snažno je djelo milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, umro si opraštajući svojim progoniteljima. I nama si tada oprostio sve naše grijehе. Pozivaš nas da opraštamo kako bi i Otac nebeski nama oprostio sve naše prijestupe. Daj nam spremnosti uvrede oprostiti i tako k tebi doći.

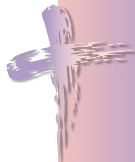
Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

TRINAESTA POSTAJA Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta. Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upознаše da si me ti poslao. I njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima – i ja u njima.« (Iv 17, 24-26)

Smrt utišava ljudski govor i pokreće molitvu. Kad se suočimo sa smrću drage osobe, ostajemo nijemi za svaki drugi govor i spontano počinjemo moliti. Ujedinjujemo se s molitvom Crkve: 'Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im, počivali u miru'. I po Isusovu umiranju uminuo je svaki govor. Tek se čula riječ svjedočanstva: 'Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!' (Mk 15,39) U memoriji apostola Ivana ostala je dragocjena Isusova molitva da i mi budemo ondje gdje je on, u uskrsoj slavi.

Isus moli za nas! Njegova molitva potiče nas na još jedno **djelo milosrđa: za žive i mrtve Boga moliti**. Dok nas poučava kako moliti, Isus nam daje do znanja da je molitva stanje, a ne tek trenutak. Ono s čime živimo; ustrajno traženje i kucanje. Molitva se ne iscrpljuje u riječima, već sazrijeva u blisku povezanost s Bogom i ljudima. Molitveni sadržaj ponajprije je traženje Božjega kraljevstva. Isus je molio za jedinstvo svojih učenika i konačno da budemo jedno s njim i s Ocem. Isusova je molitva vapaj da njegova ljubav bude u nama, kako bi se On sam nastanio u nama. Molitva je snažno djelo milosrđa. Kada nam se čini da više ne možemo učiniti ništa, tada zapravo možemo činiti najviše, možemo moliti i tada svoje milosrđe, i po našoj molitvi, iskazuje milosrdni Bog. Moliti za žive i mrtve, namjesto onih koji ne znaju moliti i za one koji više ne mogu moliti, čin je milosrđa. *Idi pa i ti čini tako!*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, po tebi smo upoznali Oca nebeskog i ti želiš da zajedno s tobom zauvijek živimo u slavi neba. Ohrabri nas za revnu i redovitu molitvu po kojoj zemlja dodiruje nebo, a mi sklopljenih ruku i s molitvom na usnama dotičemo tvoje srce. Po svojoj smrti na križu učini našu molitvu spasonosnom za druge.

Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

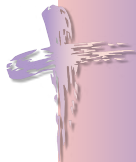

ČETRNAESTA POSTAJA Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

»Marta reče Isusu: 'Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.' Kaza joj Isus: 'Uskrsnut će tvoj brat!' A Marta mu odgovori: 'Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.' Reče joj Isus: 'Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?« (Iv 11, 21-26)

Premda svako suočavanje s neminovnom smrću izaziva bolno pitanje o Bogu koji dopušta smrt, zaboravljamo kako je smrt posljedica grijeha, a ne Božjega nauma. Zato Isus jasno naglašava stvarnost novog, vječnog i neprolaznog života koji ima svoj početak ovdje na zemlji, potresni prijelaz u trenutku smrti, a kraja tom životu nema. Vjera u vječni život ključna je za prihvaćanje i same smrti.

Pita nas Isus i sada kao i kod grobnih humaka dragih osoba: 'Vjeruješ li ovo?' U suočavanju sa smrću možda snažnije no ikada imamo potrebu osvještivati si veličinu Božjeg milosrđa. Kolikogod nam njegovo milosrđe bilo potrebno za života, u trenutku smrti ono je ključno. Jer bez milosrđa Božjega teško ćemo u Kraljevstvo nebesko. Čovjeku je Stvoritelj darovao i smrtno tijelo i besmrtnu dušu. Sveta nam je obveza dostojanstveno i s poštovanjem ispratiti one koji prelaze u vječnost. Posljednje je stoga **djelo milosrđa: mrtva pokopati!** Valja nam to činiti s vjerom u vječnost, jer ta počivališta 'bude nadu u uskrsnuće'. Čovjek je slika Božja, pa je i ovo djelo milosrđa čin poštovanja i čovjeka kao stvorenja, ali i poštovanje Stvoritelja na čiju sliku smo stvoreni. I Isusovo je tijelo s poštovanjem položeno u grob. Bio je to čin milosrđa njegovih prijatelja. Ni slutili nisu slavu uskrsnuća. Mi za uskrsnuće znamo, zato nam je s poštovanjem umrle pokopati i za njih moliti. *Idi pa i ti čini tako.*

Pomolimo se!

Milosrdni Isuse, podaj milostivo da tijela tvojih slugu i službenica u grobovima počivaju snom mira do onoga dana kada ih ti, koji si uskrsnuće i život, uskrisiš i obasjaš te u sjaju tvoga lica u nebu ugledaju svjetlost vječnu.

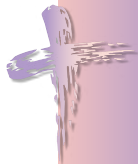
Iskaži nam milosrđe svoje i smiluj nam se, Gospodine. Smiluj nam se.

Završna molitva

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe! (Mt 5,7)

Milosrdni Isuse, rekao si da ti je milosrđe milo, a buduće si blaženstvo obećao milosrdnima. Hodili smo s tobom putem tvoga trpljenja i očitavali snagu spasenja ostvarenu po križu. Prihvati naše korake i molitve i učini nas svojim učenicima punim iskrene vjere, pouzdane nade i domišljate ljubavi da svijetu očitujemo veličinu tvoga milosrđa. Potičeš nas da ovu molitvu, završavajući ju, započnemo u konkretnim koracima milosrđa. Primjer si nam dao da idemo tvojim stopama. Po milosrđu neka nas svi prepoznaju, da bismo zadobili tvoje milosrđe. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

*Hvaljen budi Isus Krist, raspeti naš Otkupitelj.
I njegova pod križem žalosna majka Marija.*

KRUNICA BOŽJEM MILOSRĐU

Na prva tri zrna se moli:

Oče naš, Zdravo Marijo, Vjerovanje

Na zrno koje je samo, prije svake desetke se moli:

**Vječni Oče, prikazujemo Ti tijelo i krv,
dušu i božanstvo preljubljenoga Sina tvojega,
Gospodina našega Isusa Krista,
kao zadovoljštinu za grijehе naše i cijeloga svijeta.**

Na deset zrna se moli:

Po njegovoj pregorkoj mucі, budi milosrdan nama i cijelome svijetu.

Na kraju krunice se tri puta moli:

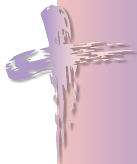
**Sveti Bože, sveti jaki Bože, sveti besmrtni Bože,
smiluj se nama i cijelome svijetu.**

Zaključna molitva:

**O Krvi i Vodo što potekoste iz Srca Isusova kao izvor milosrđa za nas,
uzdam se u Tebe!**

**Marijo, Majko Milosrđa, moli za nas!
Isuse, uzdam se u Tebe ! (3 x)
Smiluj se nama i cijelome svijetu, Gospodine!**

**Sveta Faustino, moli za nas!
Sv. Ivane Pavle II., moli za nas!
Blaženi Sopoćko, moli za nas !
Svi sveti širitelji Božjeg Milosrđa, molite za nas!**

ZAZIVI BOŽJEM MILOSRĐU

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Milosrđe Božje, ti neshvatljiva tajno Presvetoga Trojstva,
uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, ti izrazu Njegove najveće moći, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje si se objavilo u stvaranju nebeskih duhova,
uzdam se u Tebe.

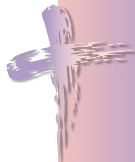
Milosrđe Božje, koje si nas iz ništavila pozvalo u život, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje obuhvaćaš čitav svijet, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje nam daruješ besmrtni život, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje nas zaštićuješ od zasluženih kazna, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje nas oslobađaš od bijede grijeha, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje nam u Riječi što je Tijelo postala daruješ opravdanje, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje se na nas izlijevaš iz rana Kristovih, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje nam izvireš iz Presvetoga Srca, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje si nam dalo Presvetu Djevicu za Majku milosrđa, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, vidljivo u ustanovljenju Crkve koja obuhvaća cijeli svijet, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, vidljivo u ustanovljenju i dijeljenju svetih sakramenata, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, neograničeno u sakramentu krštenja i pokore, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, neizmjereno u sakramentu oltara i svećeništva, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje si nas pozvalo k svetoj vjeri, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, u obraćenju grješnika, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje posvećuješ pravednike, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje usavršuješ svete, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, vrelo bolesnicima i patnicima, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, utjeho i blago svih onih koji su skršena srca, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, ufanje onih koji očajavaju, uzdam se u Tebe.
Milosrđe Božje, koje uvijek i svugdje pratiš sve ljude, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje nas ispunjaš milostima, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, mire umirućih, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje nas čuvaš od paklenoga ognja, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, koje olakšavaš patnje dušama u čistilištu,
uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, ti slasti i neizmjerne radosti sviju svetih, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, beskrajno u svim tajnama vjere, uzdam se u Tebe.

Milosrđe Božje, neiscrpivi izvore čudesa, uzdam se u Tebe.

P. Bog je milosrdan i pun samilosti, spor na srdžbu i pun dobrote.

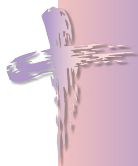
O. Zato ću do vijeka klicati milosrđu Božjem.

Pomolimo se:

O, vječni Bože, čije je milosrđe neistraživo i čije je blago smilovanje neiscrpivo, milosno pogledaj na nas i umnoži u nama svoje milosrđe da u teškim trenucima ne očajavamo i ne budemo obeshrabreni, nego da se predamo s velikim povjerenjem u tvoju svetu volju, koja je sama ljubav i smilovanje! Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Kralju milosrđa, koji nam s tobom i Duhom Svetim iskazuje milosrđe u sve vijeke vjekova. Amen.

Dosadašnji križni putovi za mlade:

1. križni put /2006./ SL.BROD – DRAGOTIN
Hrabro samo. Ne bojte se!
2. križni put /2007./ ĐAKOVO – VOĐINCI
Ustrajte sa mnom u kušnjama.
3. križni put /2008./ IVANKOVO – CERNA
Putem Krista i obitelji
4. križni put /2009./ VRBANJA – GUNJA
Ja sam Isus kojega ti progoniš.
5. križni put /2010./ LIPOVAC – OTOK
Dođi i idi za mnom.
6. križni put /2011./ SLAKOVCI – TOMPOJEVCI
Učinit ću vas ribarima ljudi.
7. križni put /2012./ LOVAS – ILOK
Sve mogu u onome koji me jača.

8. križni put /2013./ VUKOVAR – VINKOVCI
Učvrsti nam vjeru i ljubavi plam.
9. križni put /2014./ OSIJEK – ALJMAŠ
Neka mi bude po riječi tvojoj.
10. križni put /2015./ DUBOŠEVICA – BATINA
Žedan sam!
11. križni put /2016./ BELIŠĆE – BELI MANASTIR
Isus – lice Očevo
12. križni put /2017./ GRAD VUKOVAR
Krist, nada naša.
13. križni put /2018./ VINOGRADCI – DONJI MIHOLJAC
Evo Jaganjca Božjeg.
14. križni put /2019./ SIBINJ – SLAVONSKI BROD
Što god vam rekne, učinite!

ZAHVALJUJEMO BOGU I SVIMA KOJI SU SUDJELOVALI
U PRIPREMI I PROVEDBI OVOGA KRIŽNOG PUTA
KAO I ONIMA KOJI SU U NJEMU USTRAJALI DO KRAJA.

Organizator i izdavač:

Nadbiskupijski ured za pastoral mladih

Tekst knjižice priredio:

vlč. Matej Glavica, župnik Župe sv. Petra apostola, Petrijevci

Grafička priprema i tisak:

»Glas Slavonije« d.d., Osijek

